

Iso Matinsuon suuralue, Muhos

Joutensuo

Neljän osa-alueen maisemallisesti edustavassa kumpumoreenialueryhmässä (Iso Matinsuo, Pikku Matinsuo, Joutensuo, Vehkasuo) Joutensuo erottuu välimuotusuokompleksiesiintymänsä vuoksi. Silmälläpidettävien suotyypin määrän suhteen alue on Ison Matinsuon suuralueen kärkipäässä. Uhanalaislajeista on soilla tavattu *Sphagnum aongstroemii*.

Joutensuon osa-alue on Ison Matinsuon suuralueen nyt inventoiduista osa-alueista ainoa kokonaan Oulujokeen Oisavanjärven kautta vetensä laskeva osa-alue. Vedet laskevat Iso Joutenjärven ja Joutenojan kautta, vain kaakkoisosassa pieneltä alueelta Heinäjoen kautta. Suokompleksin makrotopografiseksi peruskomponentiksi juuri ja juuri yltää väli-rimpipinta-aapasuo (pohjoisessa, lännessä, Pikku Joutenjärven W-puolella), jossa pohjoisessa ja lännessä vallitsee välipinta (lähellä välipinta-aapasuota) ja Pikku Joutenjärven alueella sammalvaltainen rimpipinta ja väli- ja rimpipinnan välimuoto. Pinta-alaltaan vähäisistä keskusaltaista puuttuu jänteisyys lähes täysin.

Toisena makrotopografisena peruskomponenttina on laaja aapasuon ja viettokeitaan välimuoto Iso Joutenjärven länsipuolella. Koko suurta kuviota kivennäismaasaarekkeiden ja Iso Joutenjärven välillä leimaavat erityisesti koko kuvion halki pohjois-eteläsuunnassa kulkevat rahkakermat. Pohjoisin kaistale on ombrotrofinen (pääosin viettokeitaan keidasrämettä, pieni rahkaräme myös). Keski- ja eteläosissa välimuotoaluetta tulee esiin karu minerotrofia *Sphagnum papillosumin* muodossa viettokeidasmorfologian keskellä, samoin hyvin heikosti minerotrosita rimpipintaa (OIRuRiN, OISphRiN) esiintyy laajalti. Kuvionosa voidaan tulkita myös rahkajänteiseksi aapasuoksi, koska saarekkeiden laidasta laskee heikko juotti rimpiselle kermialueelle. Kolmanneksi viettokeidasosia on useita (S-osa, E-osa, N-osa). Neljänneksi Pikku Joutenjärven ja Iso Joutenjärven välissä on maisemallisesti edustava, pieni, hyvin kapeiden minerotrofisten juottien halkoma rahkakeidas, jossa on sararämelaide Iso Joutenkangasta vasten.

Veden tulo juotteja pitkin soille on lähes täysin vapaa. Eteläosan ojituksen ovat sillä osalla suota, jonne vedet laskevat, ei sillä osalla, josta vedet tulevat. Näin ollen noiden ojitusalueiden vaikutus keskittyy lähistöön (Luonnontilaisuusluokka 4).